

หมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 233s/2552

-
ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้อง

-
ข้อมูลย่อ

มารดาผู้เสียหายเบิกความว่า ประมาณเดือนธันวาคม 2541 ช่วงแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ เวลาประมาณ 21 นาฬิกา พยานไม่พบผู้เสียหายทั้ง ๆ ที่วันดังกล่าวผู้เสียหายก็อยู่ช่วยพยานชายชนมบัวลอยจนกระทั่งเวลา 24 นาฬิกาพยานเลิกขายของกลับบ้านแล้ว ผู้เสียหายจึงกลับไปพบพยาน พยานสอบถามผู้เสียหายว่าไปไหนมาผู้เสียหายบอกว่าไปกับเพื่อน แต่พยานไม่เชื่อจึงสอบถามผู้เสียหาย ต่อมาอีกประมาณ 2 ถึง 3 วัน ผู้เสียหายจึงยอมเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟังว่าถูกจำเลย กับพวกข่มขืน เมื่อทราบเรื่องดังกล่าว พยานจึงได้ไปแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครปฐม เจ้าพนักงานตำรวจให้ผู้เสียหายไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาล ศ. วันที่ผู้เสียหายกับมารดาไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนคือวันที่ 7 มกราคม 2542 ซึ่งเป็นวันเดียวกับวันที่พนักงานสอบสวนส่งผู้เสียหายไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาล ศ. ได้รับความจากคำเบิกความของนายแพทย์ ว. ผลปรากฏว่ามีการร่วมเพศไม่เกิน 3 วันผ่านมา และผู้เสียหายยืนยันว่า ก่อนเกิดเหตุผู้เสียหายไม่เคยร่วมประเวณีกับใครมาก่อน หลังจากเกิดเหตุแล้วจนถึงวันที่ผู้เสียหายไปตรวจร่างกายผู้เสียหายไม่ได้ร่วมประเวณีกับใคร เหตุคดีนี้จึงเกิดขึ้นในระหว่างวันที่ 4 ถึงวันที่ 6 มกราคม 2542 ไม่ใช่ในระหว่างวันที่ 6 ธันวาคม 2541 ถึงวันที่ 20 ธันวาคม 2541 ตามฟ้องโจทก์ จำเลยนำสืบต่อสู้ว่าในช่วงเกิดเหตุตามฟ้องจำเลยรับราชการเป็นทหารกองประจำการอยู่ที่โรงเรียน ก. จำเลยไม่ได้ลาออกไปข้างนอกโดยมีเรืออากาศเอก น. นายทหารประจำโรงเรียน ก. มาเบิกความสนับสนุนและส่งเอกสารสำเนาบัญชีคุมการจำหน่ายเวลาปฏิบัติราชการของจำเลยเป็นพยานด้วย โจทก์ฟ้องผิดวันเป็นเวลาประมาณ 1 เดือน แม้ว่าข้อแตกต่างนี้จะเพียงรายละเอียด แต่การที่ฟ้องผิดวันไปเป็นเหตุให้จำเลยหลงต่อสู้ จึงต้องยกฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคสาม

-
หมายเหตุ

สำหรับคดีที่หมายเหตุนี้ ศาลฎีกาได้วางแนววินิจฉัยในส่วนของข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องเกี่ยวกับเวลากระทำความผิด โดยอาศัยหลักเกณฑ์และข้อยกเว้นในเรื่องการห้ามมิให้ศาลพิพากษาหรือสั่งเกินค่าขอตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคสองและวรรคสาม โดยศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่าวันกระทำความผิดของจำเลยตามที่พิจารณาได้ความเกิดขึ้นหลังวันกระทำความผิดตามคำบรรยายฟ้องของโจทก์ เป็นการฟ้องผิดวันไปประมาณ 1 เดือน ปกติแล้วข้อแตกต่างเกี่ยวกับเวลากระทำความผิดตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคสามถือว่าข้อแตกต่างนั้นเป็นเพียงรายละเอียด แต่เมื่อจำเลยยกข้อต่อสู้อ้างฐานที่อยู่กรณีเช่นนี้ต้องรับฟังว่าข้อที่โจทก์ฟ้องผิดไปเป็นเหตุให้จำเลยหลงต่อสู้ยอมไม่อาจถือว่าเป็นเพียงข้อแตกต่างในรายละเอียดที่จะลงโทษจำเลยตามที่พิจารณาได้ความได้ ศาลต้องพิพากษายกฟ้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคสอง ซึ่งเป็นกรณีที่ศาลพิพากษายกฟ้องจำเลยตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ ชั้นพิจารณาพยานโจทก์ปากสำคัญที่ทำให้ศาลรับฟังเวลากระทำความผิดในชั้นพิจารณาแตกต่างจากเวลาที่โจทก์บรรยายฟ้องก็คือแพทย์ผู้ตรวจร่างกายผู้เสียหายที่เบิกความว่ามีการนำน้ำจากช่องคลอดไปตรวจหาสารแอสิดฟอสฟาเทส ปรากฏผลเป็นบวก ซึ่งแสดงว่ามีการร่วมเพศไม่เกิน 3 วัน ผ่านมา ซึ่งวันที่แพทย์ตรวจร่างกายผู้เสียหายห่างจากวันเกิดเหตุตามฟ้องประมาณ 1 เดือน เป็นเหตุให้ศาลไม่เชื่อคำเบิกความผู้เสียหายที่เบิกความยืนยันวันกระทำความผิดของจำเลยตามฟ้องแต่เชื่อคำเบิกความของแพทย์ว่าวันกระทำความผิดที่แท้จริงเกิดขึ้นหลังวันกระทำความผิดที่ระบุในฟ้อง ซึ่งคำพิพากษาคดีนี้จะมีผลกระทบต่อคดีของคนร้ายที่ถูกกล่าวหาว่า ร่วมกระทำผิดกับจำเลยและยังหลบหนีอยู่ หากภายหลังพวกของจำเลยถูกจับกุมได้ จะเป็นต้นแบบสำคัญให้ผู้เกี่ยวข้องในการทำสำนวนคดีนำไปพิจารณา รวมทั้งในคดีอื่นที่เป็นคดี

ประเภทเดียวกัน ควรจะพิจารณารายงานการตรวจร่างกายของแพทย์ประกอบการ
วินิจฉัยสั่งคดีถึงวันกระทำผิดที่แท้จริง เนื่องจากในบางครั้งผู้เสียหายอาจสับสนจนจำ
วันกระทำผิดของคนร้ายคลาดเคลื่อนไป จะได้ไม่เป็นช่องว่างให้ผู้กระทำผิดรอดพ้น
จากคดีไปด้วยเทคนิคของกฎหมาย

อาคม รุ่งแจ้ง

-